

но народъ нарече го изъ Почитаніе камто Царя „Константиновъ Градъ, или Константинополь”; а други, производящи отъ царското въ него пребываніе назваха го „Цариградъ.”

Отъ онова време растеше големината и значителностъ на тоя Градъ, който наедно съ Римъ соревноваше; номы ако бышеали да приказуваме всичките Сѫдбы и Приключения на тоя Градъ, то требало бы да опишемъ всичката Повѣсть на греческото Царство. Цариградъ е стоялъ въ борбите на всичките Народы насреща, и одолѣвалъ е на всичките Обсажденія и Нападенія, колко чрезъ природното свое мѣсто-положение толко и чрезъ искусно утвърждены стѣни. – Така воспре се онъ и на Русыите, които са отъ 1023 до 1043 год. на него различно, но наймного отъ които морската страна нападали. Найсетне стаа онъ 31 Марта въ 1204 год. отъ Крестоносците съсъ устремленіе (юрущъ) вземенъ, и стоеше подъ западното Господарство до 1261 год.

Въ между това време населиха се въ него Геновезците въ Предградіето Галата, а Пера (Бейоглу) основаха и населиха Венеціаните, и тия две самостални державы, които се надваршкуваха една съсъ друга, бориха се помежду си и стъ таково огорченіе зарадъ първенството си тука, какъто и въ средиземното море. Но наскоро угрожаваще на всичките съсъ вражда испълненныте страни, друга поголема и скоро растяща сила на Турците. Крововата война начна се въ 1391 год. която много-пресѣчно траяше, доколъ не е Сулманъ Муратъ II. въ 1432 год. вънкашните видове, а Мохамедъ II. 29 Maia въ 1453 год. и самъ Градъ съ устремление завладѣлъ, и Цариградъ заглавниятъ Градъ и османското Царство прогласилъ.

Казуватъ, че е тогда нѣкой греческий Монахъ предсказалъ, че ще това Господарство